

Vaspántos idő szorít

1

Vas-
pántos
idő
szorít
vas-
marokkal
hajam
kóccá
fakul
bőröm
égő
seb
léptem
nyomán
füst
fakad

2

Esik a
szilvafa
vöröslő
ágai
fénylenek a
lecsorgó
víztől a
lassan
bepárasodó
ablakon
keresztül
halovány
csík a
fölfutó
hegygerinc

3

Átjárható
puha
csönd
hó
szítál a
csipkebokor
barnás
töppedt
bogyói
táncolnak a
szélben

4

Hajnali
por-
hóban
három
apró
lábnyom
három
ujj
három
karc
három
halvány
árny-
vonal

5

Ajtóm
ablakom
bezárom s
szemlesütve
hallgatom a
szív
dobbanását
kifordítja
köpenyét a
szél s
átsüvíti a
lankán
ismeretlen
holtak
fölött

6

Újból
itt
van
ő
fekete
haja kibomlik
repkedő
ujjai
szemhéjad
simítják
suttogó
hangja
újra
átkarol

7

Almafa
ága
ring a
szélben
játsszik a
nyárral
szelíden
rebbenő
madár csapat
árnyat
húz a
kéklő
égen

8

Fiatal
fenyőfán
feketerigó
fütyül
hátrahajtott
fejfel
figyelem a
lüktető
hajnali
fényben
halvány
árny
bolyong a
langyos
házfalon

9

Fölöttem az
ég
előttem az
erdő
járatlan
úton
madárlátta
réten a
távolodó
kövér
hegyeket
nézem s
ahogy
két
gomolyfelhő
lassan
egybeolvad

10

Még
néhány
nap s a
hajnal
mámorán
átvilágít
finomvonalú
fanyar mosolyod
megérkezel

11

Alszol
arcod
figyelem
álmaid
kék
hullámain
álmodom
veled

A szerző mondja magáról:

1946-ban születtem Zuglóban. Az ötvenes években olyan volt Zugló, mint egy álmos kisváros. Hosszú poros utakra emlékszem, s egy zongora hangjára.

Tizenhat éves koromban kaptam az első verses kötetet, amit aztán buszon, villamoson, iskolában óra alatt és szünetekben rongyosra olvastam.

Két dolog fontos ma is számomra: a költészet és a zene. Szokatlan talán, hogy most és ma – amikor úgy tűnik, hogy a boldogság és a siker „kívül” van.

Judit nem kívánja vezetéknevét közölni. Szerkesztőségünk ebbe beleegyezett, hiszen ha Franciaországban lehet valaki színésznek csak a keresztnévén, miért ne lehetne nálunk költőnek is hasonló vágya, miért ne akarhatná magát rejtőzködve megmutatni?